

UROCZYSTOŚĆ NARODZENIA PAŃSKIEGO

MSZA W NOCY

OBRZĘD POPRZEDZAJĄCY ROZPOCZĘCIE MSZY ŚWIĘTEJ

BYDGOSZCZ
ANNO DOMINI 2024

Przy ołtarzu należy przygotować miejsce, w którym na czas trwania liturgii znajdować się będzie figurka Dzieciątko Jezus, przeznaczona do złożenia jej w przygotowanej dekoracji Bożonarodzeniowej po zakończeniu Mszy Świętej. Figurka nie jest zatem wnoszona w procesji na początku liturgii. Ma być również zasłonięta białym materiałem. Za figurką, bądź w jej pobliżu, może znajdować się miejsce przygotowane do złożenia otwartego Ewangeliarza po proklamacji Ewangelii. Światła w kościele należy przyciemnić lub wygasić, z wyjątkiem wiecznej lampki. Na ołtarzu palą się świece.

W zakrystii przygotowuje się procesję wejścia: ministrant z dymiącą kadzielnicą, ministrant z krzyżem, ministranci ze świecami, asysta liturgiczna, lektor niosący Ewangeliarz, (koncelebransi) celebrans. W procesji mogą uczestniczyć również dzieci niosące kwiaty (idące za krzyżem, przed członkami asysty liturgicznej), które złożą przy figurce Dzieciątko Jezus.

Procesja udaje się do ołtarza, przy którym złożona jest zasłonięta figurka Dzieciątko Jezus. W tym czasie śpiewa się odpowiednią pieśń adwentową, np. *Niebiosa rosę; Spuśćcie nam na ziemskie niwy*. Po zakończonym śpiewie lektor (komentator) z odpowiednio przygotowanego miejsca poza amboną odczytuje słowa wprowadzenia.

LEKTOR / KOMENTATOR

Zgodnie ze starożytną tradycją obchodzimy tajemnicę Bożego Narodzenia w nocy, wspominając czas, kiedy chwała Pańska ogarnęła pasterzy w Betlejem, zapraszając ich do przyjęcia radosnej nowiny o narodzeniu Zbawiciela.

Ojciec Święty Franciszek otwierając uroczyście drzwi bazyliki watykańskiej, zaprosił nas do celebrowania obchodów Roku Jubileuszowego 2025, będącego czasem szczególnej łaski, poprzez który wędrować będziemy jako pielgrzymi nadziei w naszej wspólnocie diecezjalnej i parafialnej.

Chcemy zatem przygotować się na przyjęcie z wiarą Tego, który przychodzi do nas tej nocy w swoim Słowie i w Eucharystii.

W świętych tajemnicach celebrować będziemy Narodzenie Pana, Światła świecącego w ciemnościach, Słowa, które stało się ciałem, Chleba, który zstąpił z nieba dla życia świata.

Oczekując na rozpoczęcie liturgii, wysłuchamy najpierw słów starożytnego tekstu pochodzącego z *Martyrologium Rzymskiego*, przewidzianego na ósmy dzień przed Kalendami, czyli początkiem stycznia, to jest na 25 grudnia. Tekst ten przypomni nam, że Jezus Chrystus, narodzony z Dziewicy Maryi, jest centrum historii i całego kosmosu, od którego rozpoczyna się nowa era świata i pełnia czasu.

Diakon, kantor lub sam celebrans, stojąc na ambonie, śpiewa (załącznik 1. lub 2.) lub recytuje fragment z *Martyrologium Rzymskiego*:

Z Martyrologium Rzymskiego na dzień 25 grudnia.
Gdy od stworzenia świata upłynęły niezliczone wieki;
kiedy to na początku Bóg stworzył niebo i ziemię,
i ukształtował człowieka na swoje podobieństwo i swój obraz;
również po bardzo wielu wiekach po potopie,
kiedy to Najwyższy położył łuk tęczy jako znak przymierza i pokoju;
w dwudziestym pierwszym wieku od wyjścia Abrahama,
naszego ojca w wierze z Ur Chaldejskiego;
w trzynastym wieku od wyjścia z Egiptu ludu izraelskiego
pod wodzą Mojżesza;
około tysięcznego roku od namaszczenia Dawida na króla;
w sześćdziesiątym piątym tygodniu według proroctwa Daniela;
w sto dziewięćdziesiątej czwartej Olimpiadzie;
w roku siedemset pięćdziesiątym drugim od założenia miasta Rzymu;
w czterdziestym drugim roku panowania Cezara Oktawiana Augusta;
gdy na całym świecie zapanował pokój, JEZUS CHRYSZTUS,
Bóg wiekuisty i Syn odwiecznego Ojca,
chcąc swoim miłościwym i najświętszym przybyciem świat uświęcić,
z Ducha Świętego poczęty,
po upływie dziewięciu miesięcy od chwili poczęcia,
w Betlejem judzkim narodził się z Maryi Dziewicy jako człowiek.
Oto narodzenie Pana naszego Jezusa Chrystusa według ciała.

Zapalają się wszystkie światła w kościele. Celebrans (bądź wyznaczony posługujący) podchodzi do figurki Dzieciątka Jezus i odsłania ją. W tym czasie śpiewa się odpowiednią kolędę, np. *Wśród nocnej ciszy; Bóg się rodzi*. Śpiewowi mogą towarzyszyć dzwoniące dzwonki. Jeśli w procesji uczestniczyły dzieci z kwiatami, mogą je w tym czasie złożyć przy figurce. Następnie celebrans nakłada kadzidło do kadzielnicy i trzema rzutami okadza figurkę.

Podczas trwania kolejnych zwrotek śpiewu, celebrans podchodzi do ołtarza, całuje go i okadza, bez ponownego okadzania figurki Dzieciątka Jezus podczas celebracji.

Następują dalsze obrzędy liturgii Mszy Świętej.

Jeśli jest to przewidziane, na zakończenie liturgii, po rozesłaniu, formuje się procesja podobna do procesji wejścia. Jeśli uczestniczą w niej dzieci niosące kwiaty, ustawiają się tym razem obok celebransa, który bierze figurkę Dzieciątka Jezus i przenosi ją do przygotowanej w kościele dekoracji przedstawiającej scenę Bożego Narodzenia. Po złożeniu figurki w stajence, dzieci składają w odpowiednim miejscu kwiaty, a celebrans okadza figurkę trzema rzutami. Następnie wszyscy wracają do zakrystii.

Imprimatur

+ Krzysztof Włodarczyk

Biskup Bydgoski

17.12.2024 r.

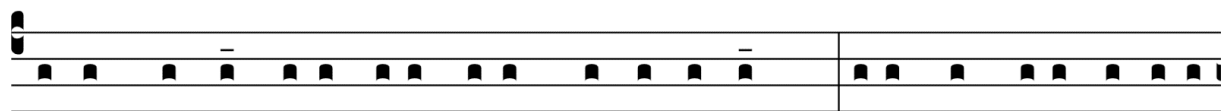
N. 664 (2024) BP

© Centrum Formacji Liturgicznej Diecezji Bydgoskiej im. bł. Carlo Acutis

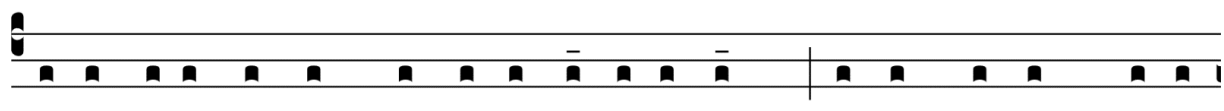
Oprac. na podstawie: dell'Ufficio delle Celebrazioni Liturgiche del Sommo Pontefice, *Messa nella notte presieduta dal Santo Padre Francesco*, Tipografia Vaticana 2023.

MARTYROLOGIUM RZYMSKIE NA 25. GRUDNIA

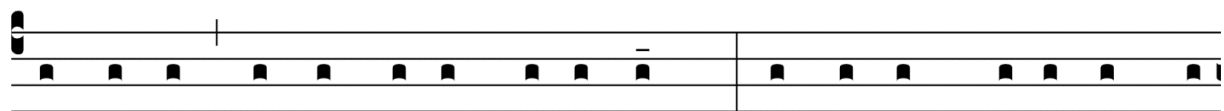
Z Mar-ty-ro-lo-gium rzym-skie-go na dzień dwu-dzies-ty-pią-ty gru-
dnia. Gdy od stwo-rze-nia świa-ta u-pły-nę-ły nie zli-czo-ne wie-ki kie-dy to
na po-cząt-ku Bóg stwo-rzył nie-bo i zie-mię i u-kształ-to-wał czło-wie-ka na
swo-je po-do-bień-stwo; po wie-lu ró-wnież dal-szych wie-kach, gdy po po-to-
pie Naj-wy-ższy na chmu-rach u-mieś-cił łuk, znak przy-mie-rza i po-ko-ju;
w dwu-dzie-stym pier-wszym wie-ku od wę-drów-ki na-sze-go oj-ca w wie-rze,
A-bra-ha-ma, z Ur Chal-dej-skie-go; w trzy-na-stym wie-ku od wyj-ścia pod

wo- dzą Moj- że- sza lu- du I- zra- el- skie- go z E- gi- ptu; po u- pły- wie o- ko- ło lat

ty- sią- ca od na- ma- szcze- nia Da- wi- da na kró- la, w ty- go- dniu sześć- dzie- sią-

tym pię- tym, we- dług pro- roc- twa Da- nie- la; w sto dzie- więć- dzie- sią- tej czwa-

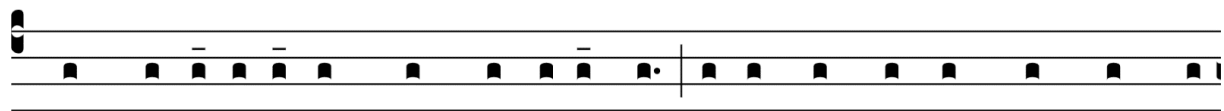
rtwej O- lim- pia- dzie; w ro- ku sie- dem- set pięć- dzie- sią- tym dru- gim od za- ło- że-

nia Mia- sta; w czter- dzies- tym dru- gim pa- no- wa- nia Ce- za- ra O- kta- wia- na

Au- gu- sta; gdy na ca- łym świe- cie pa- no- wał po- kój, Je- zus Chry- stus, o-

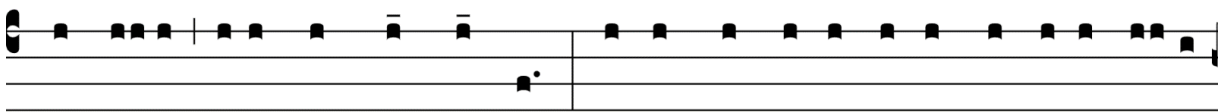
dwiecz- ny Bóg i Syn od- wie- czne- go Oj- ca, pra- gnąc u- świę- cić świat przez swo-

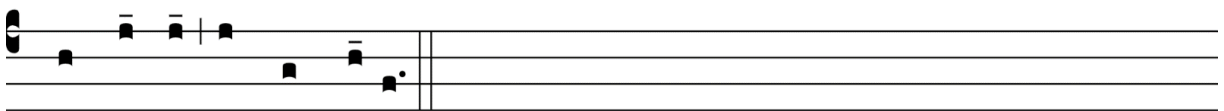
je naj- świę- tsze przyj- ście, po- czę- ty z Du- cha Świą- te- go, po u- pły- wie dzie-

wię- ciu mie- się- cy od po- czę- cia, w Be- tle- jem Judz- kim ro- dzi się z Ma- ry- i

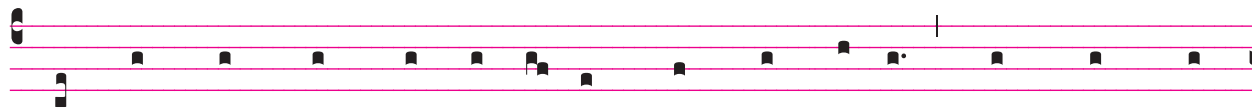

Dzie- wi- cy, sta- jąc się czło- wie- kiem: Na- ro- dze- nie Pa- na na- sze- go Je- zu- sa

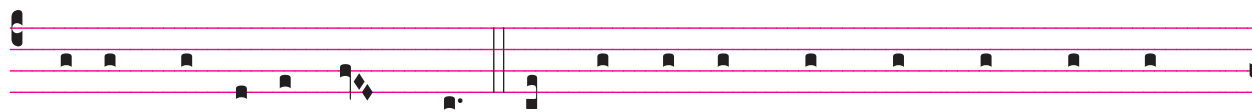

Chry- tu- sa we- dług cia- ła.

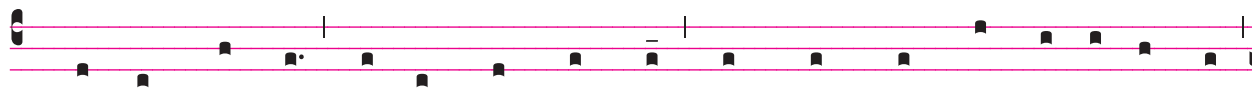
ZAŁĄCZNIK 2.

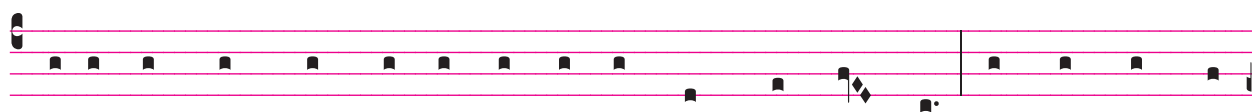
O-siem dni przed Ka-len-da-mi stycz-nio-we-mi. Dnia dwu-dzies-

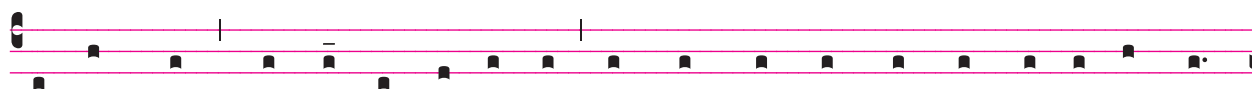
te-go pię-te-go gru-dnia. Po nie-zli-cho-nych wie-kach od stwo-

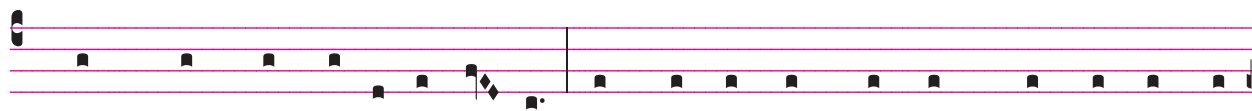
rze-nia świa-ta, kie-dy z po-cząt-ku, Bóg stwo-rzył nie-bo i zie-mię;

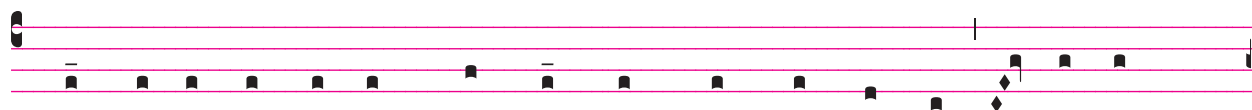
i u-two-rzył czło-wie-ka na po-do-bień-stwo swo-je; Po bar-dzo wie-

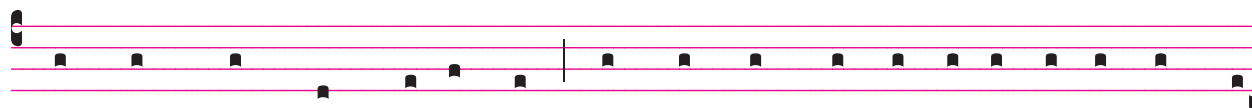
lu wie-kach, kie-dy po po-to-pie Naj-wyż-szy roz-piął łuk na o-bło-kach,

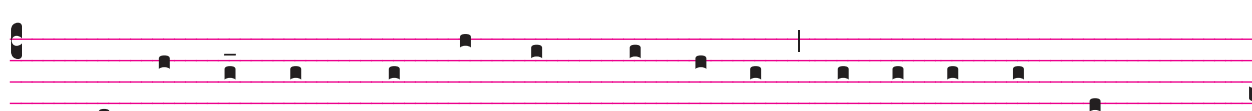
znak przy-mie-rza i po-ko-ju; Gdy od o-pusz-cze-nia przez A-bra-ha-

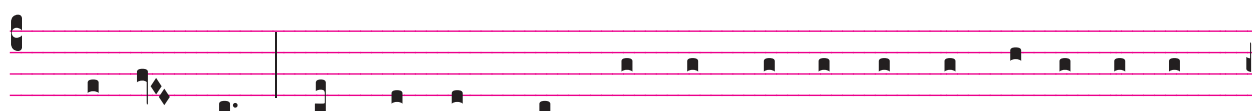
ma, oj-ca na-sze-go w wie-rze, Ur Chal-dej-skie-go mi-nę-ło

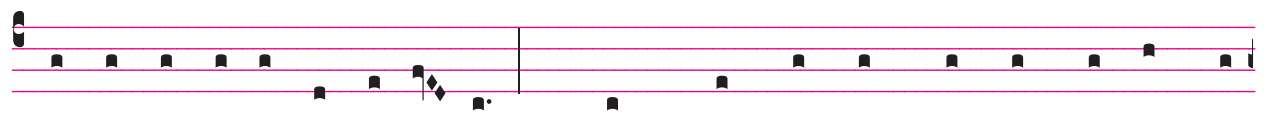
wie-ków dwa-dzieś-cia je-den; Gdy od wyj-ścia lu-du I-zra-el-skie-go

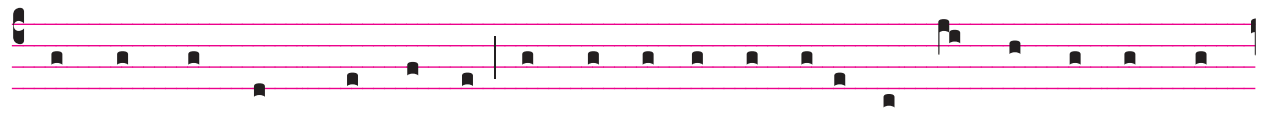
z E-gip-tu pod prze-wo-dem Moj-że-sza mi-nę-ło wie-ków

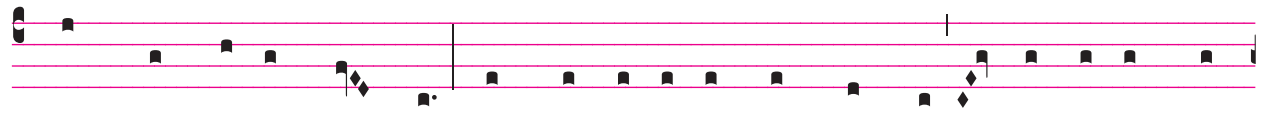
trzy-na-ście; Gdy od na-masz-cze-nia Da-wi-da na kró-la u-pły-

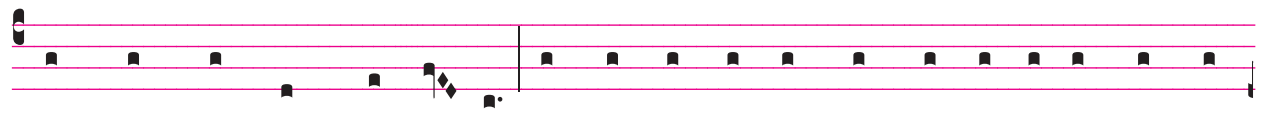
ne-ło lat o-ko-ło ty-sią-ca. W sześć-dzie-sią-tym piątym ty-god-niu

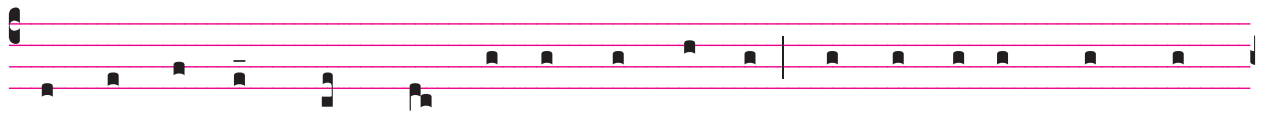
za pro-roc-twem Da-nie-la; Kie-dy to od-by-ła się O-lim-pia-da sto dzie-

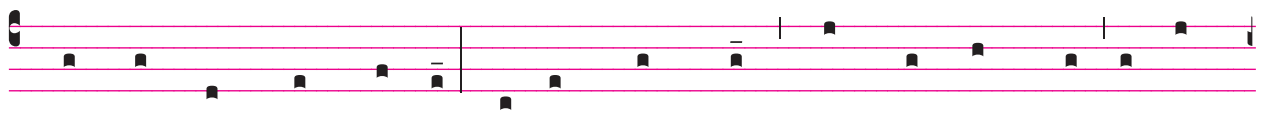
więć-dzie-sią-ta czwar-ta; Gdy od za-ło-że-nia Mias-ta mi-nę-ły sie-dem-

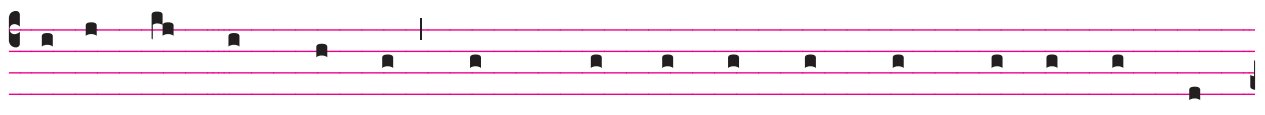
set pięć-dzie-siąt dwa la-ta; Ro-ku pa-no-wa-nia Ce-za-ra O-cta-wia-

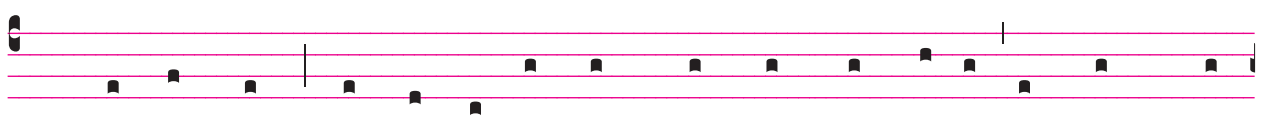
na Au-gu-sta czter-dzie-ste-go dru-gie-go; Kie-dy ca-ły Świat po-

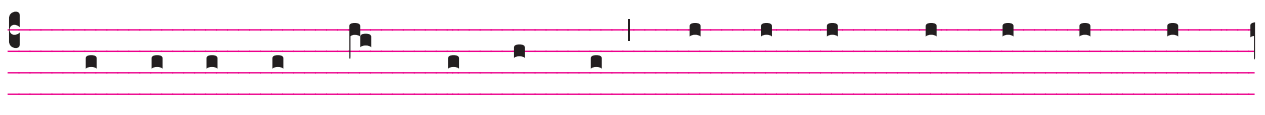
grą-żon był w po-ko-ju, Je-zus Chry-stus, Bóg od-wie-czny i Syn

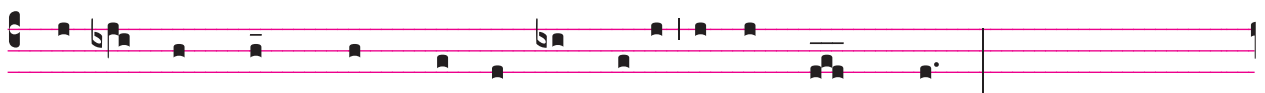
Oj-ca od-wiecz-ne-go, chcąc świat u-świę-cić Swem łas-ki peł-nem

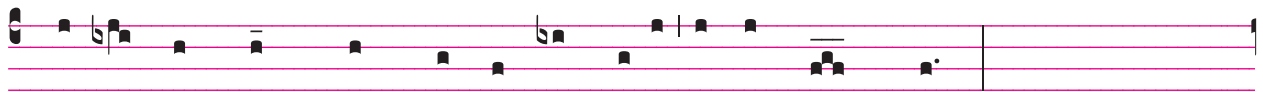
przy-by-ciem, po-czę-ty zos-tał z Du-cha Świą-te-go i w dzie-więć

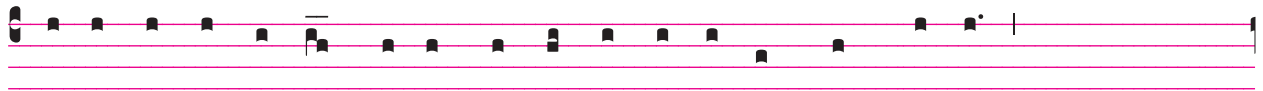
mie-się-cy po Swem po-czę-ciu, w Bet-le-jem w zie-mi judz-kiej

na-ro-dził się z Dzie-wi-cy Ma-ry-i ja-ko czło-wiek:

na-ro-dził się z Dzie-wi-cy Ma-ry-i ja-ko czło-wiek:

O-to na-ro-dzi-ny Pa-na na-sze-go Je-zu-sa Chry-stu-sa

po-dług cia - - ła.

Opracowanie i tłumaczenie tekstu, adaptacja muzyki
ks. SEBASTIAN KRECZMAŃSKI